

عنوان مقاله:

بررسی اثرات ناشی از فرسایش بادی در منطقه سیستان (مطالعه موردی: شهر زابل)

محل انتشار:

سومین همایش ملی-دانشجویی مرتع، آبخیز و بیابان (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سید روح الله موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه مهندسی علوم خاک، دانشگاه تهران

مجید زابلی - عضو هیات علمی دانشگاه زابل، دانشکده آب و خاک

اصغر رحمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه مهندسی علوم خاک، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

طبق آمار موجود در اثر فرسایش بادی سالیانه حدود یک هزار میلیارد ریال خسارت به صورت مستقیم و غیر مستقیم بر منابع طبیعی کشور وارد می شود. منطقه سیستان به عنوان نمونه ای بارز از این مناطق بشمار می آید که فرسایش بادی به عنوان یکی از مهمترین عوامل تخریب و هدر رفت خاک در این منطقه محسوب می شود. این مطالعه به منظور بررسی تاثیر فرسایش بادی و ریزگرهای حاصل از وزش بادهای غالب منطقه بر روی اراضی کشاورزی، رسوب مواد در آبراهه ها، مخازن، سد ها و سلامتی انسان صورت گرفته است. پس از تهیه اطلاعات اقلیمی، بررسی های میدانی صورت گرفته در منطقه و تکمیل پرسشنامه های مربوطه، اطلاعات حاصل از آنها مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت و در پایان وقوع خشکسالی های پی در پی، از بین رفتن پوشش گیاهی و وزش بادهای 120 روزه به عنوان مهمترین عوامل وقوع طوفان های گرد و خاک و هدر رفتن خاک سطحی شناخته شدند، خشکسالی با خشک شدن دریاچه هامون، سطح برداشت گردو غبار را تا 5 هزار کیلومتر افزایش داده است. بنابراین مناسبترین شیوه های قابل توصیه برای کاهش اثرات مذکور، در منطقه مورد مطالعه احیای پوشش گیاهی، جلوگیری از خشک ماندن بستر دریاچه هامون و مدیریت کاربری اراضی بر اساس استفاده های تعیین شده می باشد.

کلمات کلیدی:

زهکشی کنترل شده، لایسیمتر، نیترات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/220860>

